

C.

ad § 9. Jeg kan ikke noksom gjøre opmærksom paa hvor vigtigt det er at Arvefølgen nøjagtigen bestemmes og da det maae være enhver god Borgers Ønske at see den uheldige Tidspunkt da nye Valg skulde foretages det længstmuelige udsat saa bør Arvegangsordenen ej heller for meget indskrænkes som ved den blot agnatiske —

Griffenfeldts Arbejde, Arvefølgens Bestemmelse i den danske Kongelov er erkjendt for et Mesterværk i Tydelighed og kunde visseligen ubetinget følges men naar man af Frygt for Fruentimmer Regiering hvilken Historien dog, saavidt jeg skjønner, ej giver Anledning til, hvis man endeligen vil see Kronen saa snart som muelig baaren af en Mand saa bestemme man at naar den lineale agnatiske cognatiske Arvegangsorden bringer Regieringen til Qvinde af Mand da skal hendes myndige Søn ifølge hans ved hende forhvervede Arveret strax tiltræde Regieringen som Konge og er han umyndig da skal hun tiltræde Regieringen som Dronning Regentinde hvilket i § 12 ikke er anseet som noget væsentligt Onde —

§: 12. Det Tilfælde at Enkedronningen gifter sig igjen medens Regentskabet varer er ikke benævnt.

§: 25 Tolerancen mod de andre christelige Religionssecter Jødernes Udelukkelse er ikke her benævnt.

Angaaende 29, 32 og 33 §§ henholder jeg mig aldeles til hvad jeg i mit foregaaende Indlæg har bemærket.

§: 39 Hvorfore skulle disse højere Embedsmænd udelukkende kunne afskediges uden foregaaende Dom; jeg meener det gielder for alle Embedsmænd som han beskikker — Dommere maaskee undtagne hvilke dog kunne suspenderes —

§: 41 Benaadningsretten burde være uindskrænket i det mindste hvad Livsstraffe og Frihedens Tab for bestandig angaaer — [Hvor let kunde ej en Minister falde som et Offer for Partie Aand, Kongen kan derimod bedømme hvad der i moralsk Forstand kan tale til hans Undskyldning og blive et Motif for Benaadning —¹

§: 45 Henvises til forhen giort Bemærkning i saa Henseende —

§: 46 Udtrykket: besørge passer ej saa godt som: lader indkræve —

¹ Tilskrevet i margen.